

از درون آمریکا

توافق کرده‌اند که در ازای این امتیازات تأمین هزینه ارائه چند سرویس عمومی را متقبل گردند. طبق قانون هیچ وجه دولتی به این شبکه تعلق نمی‌گیرد.

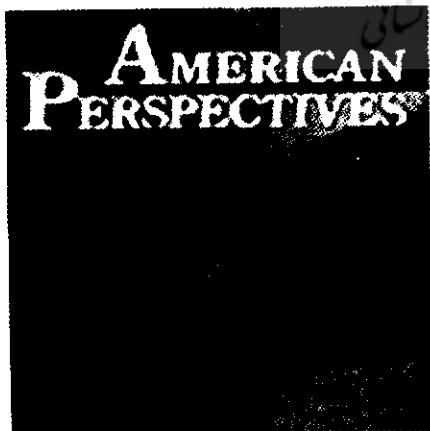
اهداف C-SPAN مشخصاً در اساسنامه آن مندرج است:

- پوشش مستقیم، زنده، و کامل - به اصطلاح «از چکش اول تا چکش آخر» - مذاکرات رسمی مجلس نمایندگان و سنای آمریکا، و هر همایش تصمیم‌گیرنده دیگری که در آن درباره تنظیم و تدوین مقررات و قوانین اجتماعی بحث و گفت‌وگو شود - بدون حک و اصلاح و یا هر گونه «ویراستاری» دیگر؛ بدون اظهارنظر یا تحلیل؛ و با در نظر داشتن اصل توازن در انعکاس دادن عقاید و آرای جناح‌های مختلف در مباحث سیاسی و اجتماعی.

این طور که به نظر می‌رسد، در حال حاضر با ورود تکنولوژی‌های جدید، امکان دسترسی به مجموعه گسترده‌ای از شبکه‌های تلویزیونی کشورهای خارج برای گروهی از ایرانیان مهیا گردیده است. ظاهراً تعدادی از برنامه‌های خبری شبکه‌های آمریکایی را نیز می‌توان در میان آنها پیدا کرد.

در این چند سطر سعی شده است که بدون ورود به بحث فواید و مضرات ماهواره و یا اظهارنظر درباره مسائل ایران و آمریکا، به اهمیت فوق‌العاده در دسترس بودن برنامه‌های شبکه C-SPAN برای تصمیم‌گیرندگان و صاحب‌نظران ایرانی اشاره‌ای کوتاه شود. چون در هر صورت شاید آشنایی با وسیله‌ای که فراهم‌کننده بیشترین آگاهی از عقاید، مقاصد و راهبردهای طیف مهمی از نهادهای کلیدی اردوی مقابل باشد زیان چندانی نداشته باشد.

C-SPAN شرکتی است خصوصی و غیرانتفاعی که در سال ۱۹۷۹ تأسیس گردیده است و هم اکنون از طریق ۳ کانال تلویزیونی، یک ایستگاه رادیویی، و یک وب سایت برنامه‌های خود را در اختیار عموم قرار می‌دهد. دست اندرکاران کمپانی‌های تلویزیونی در سال‌های ریاست جمهوری ریگان موفق به کسب امتیازاتی گردیده‌اند و

- ایجاد راهی مستقیم و بدون فیلتر برای ارتباط مأموران انتخابی و انتصابی دولتی و دیگر کسانی که در تعریف و تدوین سیاست‌های اجتماعی نائیرگذارند با مردمی که برای آنها تصمیم گرفته می‌شود.

- ایجاد ارتباط مستمر، آزاد و مستقیم - از طریق برنامه‌های «تلفنی» - بین مردم و مأموران دولتی و دیگر افرادی که در تصمیمات سیاسی و اجتماعی دخالت دارند (مانند روزنامه‌نگاران و نویسندگان).

یعنی به طور کلی، ارائه تصویری حتی‌الامکان دقیق و جامع از جریان عملیات روزانه دستگاه حکومت (در ایالات متحده آمریکا) و فراهم آوردن دسترسی عمومی به این جریان. در واقع C-SPAN درجه‌ای است به دنیای واشنگتن.

واشنگتن شهر عجیبی است، به این علت که تمرکزی غیرعادی از نهادهای بسیار متعدد مهم در آن وجود دارد؛ سازمان‌هایی که تصمیمات و برنامه‌هایشان - درست یا غلط - برای مردم جهان عواقبی مستقیم و غیرمستقیم و در همه حال بسیار مهم دارد. ارائه تصویری کامل از تشکیلات قدرت در این شهر از حوصله این مختصر خارج است. اما شاید بتوان شمایی بسیار ساده و کلی از آن را با ذکر مطالب ذیل ترسیم کرد.

برخی نهادهای مستقر در شهر واشنگتن: هر سه ستون اصلی حکومتی آمریکا: قوه

مجریه، قضایی، و مقننه (یعنی کنگره؛ ریاست جمهوری و وزارتخانه‌ها؛ دیوان عالی؛ و دیگر سازمان‌های وابسته به آنها)؛ مجموعه دفاعی - جنگی - نظامی ایالات متحده (یعنی پنتاگون و غیره)؛ مجموعه‌ای که می‌توان از آن اصطلاحاً به نام «جامعه اطلاعاتی» نام برد (یعنی سازمان‌های اطلاعاتی و دیگر تشکیلات دست‌اندرکار این گونه عملیات)؛ به جز چند استثناء، کلیه سفارتخانه‌ها، که اکثراً بسیار پر جمعیت و بسیار فعال‌اند؛ چندین دانشگاه معتبر (مانند جورج تاون که برای مثال، مدرسه کادرهای وزارت خارجه آمریکا در آن قرار دارد)؛ روزنامه‌ها، مجلات، و نگاه‌های معظم خبررسانی (مثل آسوشیتدپرس، و یا واشنگتن پست که بر اهمیت آن برای وقوف به نقل و انتقالات سیاسی داخل واشنگتن نمی‌توان به اندازه کافی تأکید کرد)؛ دفاتر خبری شبکه‌های مهم تلویزیونی آمریکا و سایر کشورها (مثلاً The MacNeil/Lehrer Newshour که باز هم ظاهراً در ایران - روزانه - قابل رویت است)؛ سازمان‌های بسیار پر قدرت بین‌المللی (مانند بانک جهانی)؛ دفاتر مرکزی تعداد زیادی از اتحادیه‌های کارگری و صنفی آمریکایی و جهانی؛ و البته صدها سازمان بزرگ و کوچک دیگر که یا عملاً به عنوان Think Tank (منابع فکری) تأمین‌کننده تعداد قابل توجهی از گردانندگان نهادهای

دولتی و غیردولتی فوق‌الذکر هستند و با اداراتی که از طرف شرکت‌های خصوصی آمریکایی یا بین‌المللی، دولت‌های خارجی، صنایع، کارتل‌ها، و... برای تأثیر بر تصمیمات و طرح قوانین و مقررات دولت آمریکا به طور تمام وقت فعال می‌باشند.

در نتیجه این طور به نظر می‌رسد ابزار مؤثر و کارا مانند C-SPAN که امکان اطلاع مستقیم از جریان‌ات روزمره تصمیم‌گیری در چنین مکانی را فراهم می‌کند برای ساکنین دیگر نقاط جهان که به هر حال به درجات و طرق گوناگون با فرهنگ یا سیاست یا اقتصاد آمریکا درگیر می‌باشند از اهمیت ویژه‌ای برخوردار باشد.

ک.م.م

کمکو ۱۶۲

یکی از تاریک‌ترین دوره‌های سیاسی در تاریخ سودان.

بر پا ماندن اهفد احتمالاً دلایل زیادی دارد که از جمله آن جایگاه تاریخی این آموزشگاه در آموزش و پرورش سودان است. اهفد ابتدا دبستانی بود که بابر بدری، مؤسس به‌نام آموزش دختران در سودان، به سال ۱۹۰۷ دایر کرد. از آن زمان به بعد خانواده بدری تغییرات گوناگونی در اهفد دادند. این مؤسسه در سال ۱۹۵۱ به مدرسه راهنمایی و سپس در سال ۱۹۵۵ به دبیرستان، در سال ۱۹۶۶ به مدرسه عالی دختران و بالاخره در سال ۱۹۹۵ به دانشگاه دخترانه اهفد تبدیل گشت.

به نظر من، رشد و گسترش این مؤسسه آموزشی درست برخلاف تصور غربی‌ها از یک دانشگاه دخترانه در یکی از فقیرترین کشورهای جهان، صورت گرفته است.

آموزش فمینیستی در کشورهای

جنوب: دیداری از سودان

دانشگاه اهفد (Ahfad)، جای شگفت‌انگیزی است! چندی پیش در این دانشگاه دخترانه که در ام‌دورمان - آن سوی نیل نسبت به پایتخت خارطوم - واقع شده به سمت مشاور مشغول به کار بودم. اهفد، دژ مستحکمی است از فعالیت‌های فمینیستی و افکار مستقل در بطن